

BESCHIKKING WET MILIEUBEHEER

Besluit van BURGEMEESTER EN WETHOUDERS

ONDERWERP AANVRAAG

[redacted]
[redacted] Gemeente Asten, om een revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer voor het veranderen van de melkvee-, en pluimveehouderij en voor het in werking hebben na die verandering van de gehele inrichting. De inrichting is gelegen aan de [redacted] te [redacted].

ONTVANKELIJKHEID

De navolgende bescheiden maken deel uit van de aanvraag:

- aanvraagformulier (gedateerd d.d. 1 april 2005);
- tekening van de inrichting (gedateerd d.d. 1 april 2005);
- groenlabel leaflets (gedateerd d.d. 1 april 2005).

Deze bescheiden leveren voldoende informatie op voor een goede beoordeling van de aanvraag.

De aanvraag voldoet aan de in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer gestelde eisen. De aanvrager is derhalve in zijn verzoek ontvankelijk.

PROCEDURE

Op 1 juli 2005 zijn de Wet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb (wet van 24 juni 2002, Stb. 54) en de Aanpassingswet uniforme voorbereidingsprocedure Awb (wet van 26 mei 2005, Stb. 282) in werking getreden. Uit het daarbij behorende overgangsrecht volgt dat het recht zoals dat gold vóór de inwerkingtreding van deze wetten op dit geding van toepassing blijft.

Het ontwerp is overeenkomstig de procedure van de Algemene wet bestuursrecht bekend gemaakt en verzonden. Het ontwerp, de aanvraag en de relevante stukken hebben vanaf 9 september 2005 gedurende 4 weken ter inzage gelegen. Tijdens deze terinzagelegging zijn geen schriftelijke bedenkingen binnengekomen tegen de ontwerpbeschikking.

Van de gelegenheid tot desgevraagd houden van een gedachtewisseling over het onderwerp van de beschikking en tot mondeling inbrengen van bezwaren daartegen is geen gebruik gemaakt.

BEOORDELING GEVOLGEN VOOR HET MILIEU

Beoordelingskader

Het beoordelingskader van de aanvraag wordt gevormd door de artikelen 8.8 tot en met 8.10 van de Wet milieubeheer. In de landelijke milieubeleidsuitgangspunten, zoals verwoord in de Nationale Milieubeleidsplannen (NMP, NMP-plus, NMP 2, NMP 3 en NMP 4), zijn voorts aandachtsgebieden aangegeven waarmee bij de beoordeling van aanvragen om milieuvergunning rekening dient te worden gehouden.

De Wet ammoniak en Veehouderij.

Op 8 mei 2002 zijn de Wet van 31 januari 2002, houdende regels inzake ammoniakemissie uit tot veehouderijen behorende dierenverblijven (Wet ammoniak en veehouderij) en de Regeling ammoniak en veehouderij van 21 april 2002 in werking getreden. Deze wet bepaalt in welke situaties een milieuvergunning, rekening houdende met de gevolgen van de ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven, kan worden verleend of moet worden geweigerd en heeft tot doel om kwetsbare natuur extra te beschermen tegen de nadelige gevolgen, van de emissie van ammoniak uit veehouderijen die in en nabij deze gebieden zijn gelegen.

Op de gevolgen voor het milieu, die veroorzaakt worden door directe opname uit de lucht door planten en bomen, blijft de Wet milieubeheer van toepassing. Dit is ook het geval bij de beoordeling van de gevolgen van ammoniakemissie uit andere bronnen dan dierenverblijven, zoals uit mestopslagen en mestverwerking en bij het nemen van een besluit met betrekking tot een veehouderij, waarvoor een milieu-effectrapport dient te worden gemaakt.

De Regeling ammoniak en veehouderij is de uitvoeringsregeling van de Wet ammoniak en veehouderij en bevat de emissiefactoren, waarmee de ammoniakemissie van een veehouderij moet worden berekend.

Vergunde rechten (artikel 5)

Op 29 april 2003 is een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer verleend, en op 13 oktober 2003 is een melding op basis van het artikel 8.19 van de Wet milieubeheer geaccepteerd voor het houden van melkvee en pluimvee op het onderhavig adres. Op grond van deze onherroepelijke vergunning mogen de in onderstaande tabel genoemde dieraantallen per diersoort gehouden worden in de daar genoemde huisvestingssystemen. In onderstaande tabel staan tevens de bijbehorende emissiefactoren volgens de Regeling en de veroorzaakte ammoniakemissie weergegeven.

Tabel 1. Berekening ammoniakemissie in situatie volgens onherroepelijke vergunning.

Stal nr.	Diersoort en stalsysteem	Aantal dieren	Emissiefactor (kg NH ₃ per dierplaats per jaar)	Emissie (kg NH ₃ /jaar)
1	Scharrekippen (E 2.12)	44.615	0,068	3.003,8
2	Melkvee (A 1.6.2)	91	11,0	1.001,0
	TOTAAL			4.004,8

Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op de in onderstaande tabel genoemde dieraantallen per diersoort in de daar genoemde huisvestingssystemen. In onderstaande tabel staan tevens de bijbehorende emissiefactoren volgens de Regeling en de veroorzaakte ammoniakemissie weergegeven.

Tabel 2. Berekening aangevraagde ammoniakemissie.

Stal nr.	Diersoort en stalsysteem	Aantal dieren	Emissiefactor (kg NH ₃ per dierplaats per jaar)	Emissie (kg NH ₃ /jaar)
1	kippen (E 2.11/ E 6.5)	30.000	0,14	4.200
2	Melkvee (A 1.6.2)	131	11,0	1.441
5	kippen (E 2.11/E 6.5)	59.500	0,14	8.330
	TOTAAL			13.971

De kleinste afstand tussen een emissiepunt van de inrichting en het dichtstbijgelegen voor verzuring gevoelige gebied bedraagt ongeveer 550 m. Het betreft hier "de witte bergen" (bosgebied). Op grond van artikel 2, eerste en derde lid van de Wet ammoniak en veehouderij, wordt dit gebied als kwetsbaar aangemerkt.

Er is dus geen sprake van een veehouderij, waarvan de dierenverblijven geheel of gedeeltelijk binnen een kwetsbaar gebied of binnen een zone van 250 meter rond zo'n gebied liggen. Er is derhalve geen weigeringsgrond, als bedoeld in artikel 6, eerste lid van de Wet ammoniak en veehouderij.

Omdat de verandering en uitbreiding van de veebezetting geen grote nadelige heeft voor het milieu, kan het bepaalde in artikel 6, lid 2 van de Wet ammoniak en veehouderij ook geen weigeringsgrond zijn. De ammoniakemissie vormt dus geen reden om vergunning te weigeren.

Milieu-effectrapportage

De activiteit waarvoor vergunning wordt aangevraagd leidt niet tot een overschrijding van de drempelwaarden van onderdeel C en D van de bijlage van het Besluit milieu-effectrapportage 1994. Dit betekent dat geen milieu-effectrapportage behoeft te worden opgesteld.

IPPC

De IPPC-richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door in de richtlijn aangewezen activiteiten. Als zodanig zijn aangewezen 'installaties' (gehele inrichting) in de intensieve veehouderij met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee of meer dan 2.000 plaatsen voor mestvarkens (>30 kg) of meer dan 750 plaatsen voor zeugen.

De activiteit waarvoor vergunning wordt aangevraagd heeft betrekking op de realisatie van een bedrijf met 89.500 dierplaatsen voor scharreלקippen.

Gelet op de omvang van de veehouderij is de de Richtlijn nr.96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging van toepassing.

De heer ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} Heeft aan de ^{5.1.2.e} kg ammoniak ingetrok ^{5.1.2.e} neer op 615,00 mol potentieel zuur per hectare per jaar op het belangrijkste natuurgebied in de omgeving, namelijk De Groote Peel. Het bedrijf heeft een depositie van 40, 52 mol potentieel zuur per hectare per jaar. Tevens worden de dieren op een emissiearm systeem gehouden. De ammoniakemissie vanuit de dierenverblijven vormt geen reden de gevraagde vergunning te weigeren.

Vogel- en Habitatrichtlijn

De Vogelrichtlijn beoogt de instandhouding van alle natuurlijk in het wild levende vogelsoorten. De Habitatrichtlijn heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van natuurlijke habitats en wilde flora en fauna. In relatie tot de Wav is de gebiedsbescherming relevant. Op een afstand van minder dan 3000 meter is een Habitat-richtlijngebied gelegen nationaal park De Groote Peel.

De ammoniakemissie is berekend conform de Regeling ammoniak en veehouderij (Regeling van 8 mei 2002, Stcrt. 82). De ammoniakdepositie is berekend op basis van de systematiek van de Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij uit de voormalige Interimwet ammoniak en veehouderij. Deze wet biedt de meest recente inzichten om de ammoniakdepositie te berekenen.

De ammoniakemissie van het bedrijf op basis van de vigerende vergunning is 4.034,8 kg ammoniak per jaar (zie tabel 1). De afstand van het emissiepunt van het bedrijf tot het dichtstbijzijnde gebied dat is aangewezen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn (kwetsbaar gebied), nationaal park De Groote Peel, is op basis van de bestaande situatie

1.240 meter. Gelet op deze afstand en de omrekeningsfactor genoemd in bijlage 5 van de Uav, 0,0029 voor overige vegetatie, is de ammoniakdepositie op dit kwetsbaar gebied 11,70 mol potentieel zuur per hectare per jaar.

Op basis van de onderhavige aanvraag zal de ammoniakdepositie ten opzichte van de reeds eerder verleende milieuvergunning toenemen met (40,52-11,70) 28,82 mol potentieel zuur per hectare per jaar ten opzichte van het Vogel- en Habitatgebied. Deze uitbreiding is gecompenseerd door op het bedrijf van de 5.1.2.e te 5.1.2.e de milieuvergunning gedeeltelijk in te trekken voor het houden van 5 kg ammoniak) ten behoeven van zijn bedrijf. Het bedrijf, van de heer 5.1.2.e, is gelegen op 50 meter van de Groote Peel. Dit komt overeen met een depositie van $(1.19 \times 517,5)$ 40,52 Hierdoor zal de depositie op het habitat-richtlijngebied afnemen.

Natuurbeschermingswet (NB-wet)

In Staatsblad nr. 403, 1998 is de Natuurbeschermingswet 1998, hierna te noemen NB-wet 1998, gepubliceerd. Voor schadelijke handelingen in en rondom een beschermd Natuurmonument geldt een vergunningsplicht (art. 12).

Verspilling en verspreiding

Algemeen en stoffenboekhouding

Bij het terugdringen van verspilling en emissies (inclusief afval) moet de aandacht gericht zijn op het treffen van bronmaatregelen (proces geïntegreerd), hetgeen inhoudt vermindering van emissies en verspilling door het toepassen van andere producten of (veranderingen aan) processen. Teneinde te kunnen bepalen wat de reductiemogelijkheden zijn moeten de emissies en het stoffenverbruik bekend zijn. Een stoffenboekhouding is hierbij een belangrijk instrument aan de hand waarvan kan worden gezien waar reducties mogelijk zijn en welke maatregelen kunnen worden doorgevoerd.

Bodem

Bodemverontreiniging kan worden veroorzaakt door onzorgvuldig handelen met en op- en overslag van;

- diesel;
- kuilvoer;
- drijfmest;
- vaste mest;
- kadavers;
- afgewerkte olie.

Het gevaar voor bodemverontreiniging kan in voldoende mate worden beperkt door het voorschrijven van vloeistofdichte voorzieningen op plaatsen waar bovengenoemde stoffen worden opgeslagen en gebruikt.

Verruimde reikwijdte

Op grond van artikel 8.8, lid 1 onder b. van de Wet milieubeheer dienen wij bij de beslissing op een aanvraag om milieuvergunning rekening te houden met de gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken.

In artikel 1.1, lid 2 van de Wet milieubeheer is aangegeven, dat onder gevolgen voor het milieu, ook gevolgen worden verstaan, die verband houden met een doelmatig beheer van afvalstoffen of een doelmatig beheer van afvalwater, gevolgen die verband houden met het verbruik van energie en grondstoffen, alsmede gevolgen die verband houden met het verkeer van personen of goederen van en naar de inrichting.

Wij schenken bij de beoordeling van een aanvraag om milieuvergunning dan ook aandacht aan mogelijkheden tot energiebesparing, waterbesparing, afvalpreventie, afvalscheiding en vermindering van vervoersbewegingen.

Energie

- Beoordeling van het energieverbruik dient plaats te vinden conform de circulaire "Energie in de milieuvergunning" (Ministerie van VROM, oktober 1999).

Wanneer per jaar het elektriciteitsverbruik hoger is dan 50.000 kWh en het gasverbruik hoger is dan 25.000 m³, is het mogelijk, dat er significante besparingsmogelijkheden aanwezig zijn, waardoor het milieu minder wordt belast. In dat geval kunnen wij in de voorschriften bij de vergunning een besparingsonderzoek verlangen en een plan van aanpak, waarin beschreven is op welke wijze besparing zal worden gerealiseerd.

In het jaar 2003 bedroeg het energieverbruik 50.000 kWh aan elektriciteit en 1.000 m³ aan aardgas.

Wij achten een besparingsonderzoek dan ook niet noodzakelijk.

Vervoer/Afval

De hoeveelheid afval die in de inrichting vrijkomt, bedraagt minder dan 400 liter per week. In verband hiermee behoeven wij geen onderzoek naar beperkingsmogelijkheden van de hoeveelheid afval te verlangen.

Het aantal vervoersbewegingen is evenmin van dien aard, dat daarvoor een onderzoek nodig is.

Verwijdering

In de inrichting ontstaan diverse soorten (gevaarlijke) afvalstoffen, zoals;

- afgewerkte olie;
- kadavers;
- restanten bestrijdingsmiddelen.

Aan de hand van een (afval)stoffenboekhouding dient te worden gezien of preventie van afvalstoffen mogelijk is. Verder moet waar mogelijk worden gekozen voor hergebruik van afvalstoffen.

Via de vergunningenstructuur voor gevaarlijke afvalstoffen wordt sturing gegeven aan een doelmatige verwijdering hiervan. De gevaarlijke afvalstoffen moeten derhalve worden afgegeven aan daartoe gerechtigde inzamelaars/verwerkers.

Verstoring

Stank

Door de inrichting wordt als gevolg van houden van dieren geur geëmitteerd die tot stankhinder zou kunnen leiden.

Stankhinder

De beoordeling van stankhinder bij veehouderijen moet plaatsvinden volgens de Wet stankemissie Veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden, van 16 mei 2002.

De Wet stankemissie Veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden.

Op 29 juli 2005 zijn de Wet van 16 mei 2002, houdende regels inzake stankemissie uit tot veehouderijen behorende dierenverblijven (Wet stankemissie Veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden) en de Regeling stankemissie Veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden van 22 april 2003 in werking getreden.

De Regeling stankemissie Veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden is de uitvoeringsregeling van de Wet stankemissie Veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden en bevat de omrekeningsfactoren, waarmee de stankemissie van een veehouderij moet worden berekend.

In de Wet stankemissie Veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden wordt gesteld dat, ter voorkoming van ernstige geurhinder, een bepaalde ruimtelijke scheiding is vereist tussen emissiepunt (van zowel stallen als mestverwerkingsinstallatie) enerzijds en gevoelige objecten zoals woningen anderzijds. De vereiste ruimtelijke scheiding is afhankelijk gesteld van het aantal en de soort van de gehouden dieren, het stalsysteem, de aard van het te beschermen object en het soort gebied waarin dit object is gelegen. Indien niet wordt voldaan aan het gestelde in de richtlijn dan kan sprake zijn van ernstige, dan wel ontoelaatbare stankhinder. Blijkens de systematiek van de Wsv moet achtereenvolgens worden bekeken of er binnen de voor de categorieën I, II, III, IV en V aan te houden afstanden objecten uit de betreffende categorie zijn gelegen.

Van belang is dat voor de inrichting eerder een vergunning is verleend, waardoor sprake is van bestaande rechten. Op 29 april 2003 is een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer verleend, en op 13 oktober 2003 is een melding op basis van het artikel 8.19 van de Wet milieubeheer geaccepteerd voor het houden van melkvee en pluimvee op het onderhavig adres. Op grond van de van kracht zijnde, onherroepelijke vergunning mogen de in onderstaande tabel genoemde aantallen dieren per diersoort worden gehouden. In deze tabel zijn eveneens de bijbehorende omrekeningsfactor (aantal dieren per mestvarkenseenheid (mve)) volgens de richtlijn en het aantal mve weergegeven.

Tabel 3. Berekening vergunde aantal mestvarkenseenheden (mve)

Stal nr.	Diersoort en stalsysteem	Aantal dieren	aantal dieren per mve	Aantal mve
1	Scharrelkippen (E 2.1)	44.615	76,7	581,7
2	Melkvee (A 1)	91	nvt	Nvt
TOTAAL				581,7

Tabel 4. Berekening aangevraagde aantal mestvarkenseenheden (mve).

Stal nr.	Diersoort en stalsysteem	Aantal dieren	aantal dieren per mve	Aantal mve
1	kippen (E 2.1)	30.000	76,6	391,1
2	Melkvee (A 1)	131	Nvt	Nvt
5	kippen (E 2.1)	59.500	76,6	775,75
TOTAAL				1.166,85

De aangevraagde aantallen te houden dieren komen overeen met 1.166,85 mve. Voor dit aantal mve gelden als minimaal aan te houden afstanden, bepaald conform de in de richtlijn opgenomen afstandsgrafiek, voor de categorieën I, II, III, IV en V respectievelijk 271, 220, 145, 93 en 50 m. Voor de genoemde minimaal aan te houden afstanden dient uit te worden gegaan van de kleinste afstand tussen de gevel van een stankgevoelig object en een emissiepunt van de betreffende stalruimten. De werkelijke afstand tot het dichtstbijzijnde stankgevoelig object (categorie V) bedraagt 121 meter derhalve wordt voldaan aan de gestelde voorwaarden voor beperking van individuele stankhinder.

Geluidshinder

Geluidsemissie kan worden veroorzaakt door transportbewegingen, door activiteiten op het buitenterrein, door activiteiten binnen het gebouw van de inrichting en door installaties buiten deze bebouwing.

Voor het stellen van grenswaarden ten gevolge van activiteiten binnen de inrichting wordt gebruik gemaakt van de uitgangspunten in de 'Handreiking industrielawaai en vergunningverlening' van oktober 1998. Het stellen van grenswaarden dient in principe plaats te vinden ter plaatse van woningen van derden of andere geluidsgevoelige bestemmingen.

Als uitgangspunt voor de te stellen grenswaarden worden de in de handreiking genoemde richtwaarden gehanteerd. Met inachtneming van de aard van de woonomgeving (buitengebied) bedragen de richtwaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$) 45 dB(A) in de dag-, 40 dB(A) in de avond- en 35 dB(A) in de nachtperiode.

Als grenswaarden voor het maximale geluidsniveau (L_{Amax}) zijn volgens de handreiking als hoogste toelaatbaar 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode.

Aan- en afvoerbewegingen in de dagperiode kunnen vanwege het incidentele karakter uitgesloten worden van toetsing aan het toelaatbare maximale geluidsniveau (L_{Amax}).

Geluidhinder kan in voldoende mate worden voorkomen of beperkt door het stellen van voorschriften.

CONCLUSIE

Het voorgaande geeft ons geen aanleiding de gevraagde vergunning te weigeren. De mogelijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen worden voorkomen dan wel tot een acceptabel niveau worden beperkt door aan de vergunning milieuvoorschriften te verbinden.

ANDERE WETTEN

Wij wijzen er voorts op dat het verlenen van deze vergunning niet inhoudt, dat hiermee is voldaan aan de bepalingen die in andere wetten, verordeningen enz. (zoals bouwverordening, bestemmingsplan) zijn gesteld dan wel op grond hiervan kunnen worden voorgeschreven.

BESLUIT

- Gelet op de Algemene wet bestuursrecht en de Wet milieubeheer verlenen wij:
- de gevraagde revisievergunning aan 5.1.2.e voor zijn bedrijf aan de 5.1.2.e te 5.1.2.e te verlenen voor de in tabel 2 genoemde dieren, overeenkomstig de aanvraag en de daarbij overgelegde stukken, voor zover die bij deze beschikking behoren en als zodanig zijn gewaarmerkt;
 - aan deze vergunning de, in bijlage 1 genoemde, voorschriften te verbinden.

Asten, d.d. 12 okt. 2005

college van burgemeester en wethouders van Astén,
namens deze,
hoofd Afdeling Bouwen, Wonen en Milieu,
dhr. 5.1.2.e

